

regler skal visse ægtepagter, der oprettes under ægteskabet, godkendes af overøvrigheden (statsamtet). Samtidig antages der at være visse legale begrænsninger med hensyn til, hvilke formueordninger ægtefæller kan aftale. F.eks. kan der ikke ved ægtepagt træffes aftale om, at ægtefæller ved skilsmisse skal have særeje, men i tilfælde af dødsfald fælleseje, således at der er mulighed for at sidde i uskiftet bo for den efterlevende ægtefælle (såkaldt skilsmissesæreje). Denne ordning er efter Justitsministeriets opfattelse helt ude af takt med tiden, og det foreslås derfor, at *reglerne om godkendelse af ægtepagter ophæves*, og at *reglerne om formueforholdet mellem ægtefæller liberaliseres*. Forslaget indebærer, at der bliver mulighed for at aftale skilsmissesæreje, hvilket i ægteskaber, hvor begge parter er selverhvervende, ofte vil være langt den mest hensigtsmæssige formueordning.

Med henblik på at begrænse antallet af dødsboer, der skal skiftes, f.eks. hvor den afdøde har særbørn, foreslås en *væsentlig forbedring af den efterlevende ægtefælles stilling ved dødsfald*. Forslaget indebærer, at ægtefællens såkaldte forlods udtagelsesret forhøjes til et beløb på 150.000 kr. mod i dag 50.000 kr.

Reglerne om anerkendelse af faderskaber er ud fra en nutidig betragtning unødvendigt bureaukratiske. Det er ikke rimeligt, at en fader til et barn, der er født i et fast samlivsforhold, skal møde op i statsamtet for at anerkende det faderskab, som begge samlevende er helt enige om. Det foreslås derfor, at *faderskab skal kunne anerkendes skriftligt* med vitterlighedsattestation. Herved kan man undgå, at parterne skal møde op hos forskellige offentlige myndigheder for at få klaret en sag, som er helt uproblematisk.

I overensstemmelse med moderne principper om brugerbetaling stilles der forslag om, at der fremtidig skal betales *gebyr for indgivelse af ansøgning om navnebevis og for ikke herboendes indgåelse af ægteskab*.

3. Forvandlingsstraf for bøder.

3.1. Der foreslås en ændring af straffelovens § 55, stk. 2, med henblik på en lempelse af forvandlingsstraffene for udenretlige bøder. Forvandlingsstraffen for bøder er et inddrivelsesmiddel, som bringes i anvendelse, når bøder ikke betales frivilligt og ikke kan inddrives ved udlæg.

3.2. I modsætning til, hvad der gælder med hensyn til bøder, der idømmes eller vedtages for en domstol, jf. straffelovens § 54, fastsættes der ved udenretlige bødeforelæg ikke nogen forvandlingsstraf, der kan træde i stedet for bøden i tilfælde af manglende betaling. Fastsættelsen af forvandlingsstraf for sådanne udenretligt vedtagne bøder fra politiet er nærmere reguleret i nogle skalamæssige takster, der findes i straffelovens § 55, stk. 2, for så vidt angår bøder på op

til 1.000 kr. Afsoning iværksættes i disse tilfælde umiddelbart af politiet uden forelæggelse for en domstol. Afsoning af andre udenretlige bøder, dvs. bøder på mere end 1.000 kr. samt bøder, der er vedtaget for andre myndigheder end politiet, kan derimod kun ske, efter at spørgsmålet om fastsættelse af forvandlingsstraf har været indbragt for domstolene.

Afsoningsskalaen i straffelovens § 55, stk. 2, fik sin nuværende udformning ved lov nr. 132 af 9. april 1980. Der henvises til Folketingstidende 1979/80 (2. samling), sp. 1976 ff, 6697, 7397, tillæg A, sp. 473, samt tillæg B, sp. 541 og 579.

3.3. Siden den seneste justering af afsoningsskalaen i straffelovens § 55, stk. 2, i 1980 er der sket en stigning i bødeniveauet. Rigsadvokaten har således den 30. oktober 1984 udsendt nye retningslinier for bødetakster i politisager til afløsning af de indtil da gældende vejledende bødetakster fra 1977. Ved meddelelse af 28. april 1988 har rigsadvokaten endvidere foretaget en generel justering af bødetaksterne fra 1984. Denne stigning i bødeniveauet aktualiserer i sig selv spørgsmålet om en justering af afsoningsskalaen i straffelovens § 55, stk. 2.

Hertil kommer, at der efter Justitsministeriet opfattelse for visse bødestørrelses vedkommende vil kunne ske en nedsættelse af forvandlingsstraffens længde, uden at det vil indebære nogen nævneværdig svækkelse af den motivering til at betale bøden, som afsoningstruslen indebærer. Justitsministeriet finder det samtidig forsvarligt at forhøje beløbsgrænsen for, hvilke udenretlige bøder der kan afsones umiddelbart uden forudgående forelæggelse for domstolene, fra 1.000 kr. til 10.000 kr. En sådan forhøjelse vil blandt andet få praktisk betydning for bøder i sager om promille- og spirituskørsel.

På denne baggrund foreslås straffelovens § 55, stk. 2, ændret, således at størrelsen af de bøder, der er vedtaget udenretligt for politiet, og som kan afsones umiddelbart uden forelæggelse for domstolene, forhøjes fra 1.000 kr. til 10.000 kr. Fastsættelse af forvandlingsstraf for bøder på mere end 10.000 kr., der er vedtaget udenretligt efter tilkendegivelse fra politiet, skal efter forslaget fortsat henhøre under domstolene, og det samme gælder alle bøder uanset størrelse vedtaget udenretligt efter tilkendegivelse fra andre myndigheder end politiet.

Samtidig medfører forslaget en vis nedsættelse af forvandlingsstraffens længde i forhold til den gældende skala i § 55, stk. 2, for bøder på 1.000 kr. eller derunder, ligesom forvandlingsstraffen for bøder i intervallet mellem 1.000 kr. og 10.000 kr. for visse bødestørrelses vedkommende bliver kortere end de forvandlingsstraffe, der i dag fastsættes af domstolene i overensstemmelse med en cirkulæreskrivelse af 21.